

Beeld/spraak

Hugo MARIS / Jozefien VAN HUFFEL

HEVERLEE | Ze gaan op bedevaart en ze nemen mee. Een stevige handtas waar een souvenir en een misboekje in passen. Kledij die comfortabel is, maar ook een tikkeltje feestelijk, want ze gaan tenslotte op bezoek bij Maria. En een paar nieuwtjes voor de buurvrouw op de bus, want tussen Leuven en Banneux is er toch honderd kilometer vol te babbelen. De federatie Heverlee maakt de rit naar het bedevaartsoord elk jaar. 's Ochtends hijst iedereen zich fris op de bus. 's Avonds zijn ze weer thuis. Vermoeid. En lichter?

De 'sacoché' van Caroline Gennez

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„ Het is sinds Théo Lefèvre, eerste minister van 1961 tot 1965, geleden dat er nog zoveel uit de filosofen en de klassieken wordt geciteerd in de Belgische politiek. Duidt zulks op een bloeiende eruditie en een nieuwe diepgang in de Wetstraat, of is er bij de dames en heren politici een dwingende nood om zich als intellectuelen te laten gelden, verheven boven het slijk van deze aarde?

In de eerste helft van de jaren 1960 dienden de Wetstraatjournalisten om de haverklap in de *Petit Larousse* te duiken om de citaten van Lefèvre te kunnen ontcijferen. Waar een groot deel van hen sinds kort nog in de mening verkeerde dat *De Bello Gallico* over een mooie Galliër handelde, hebben de Latijnse schrijvers, sinds ze naar Bart De Wever luisteren, geen geheimen meer.

Ook gewezen SP.A-voorzitster Caroline Gennez outte zich als wijsgerig geïnteresseerd. In het halfoogstnummer van *De Standaard* vertelt Gennez dat ze „wel eens graag een filosoof op haar nachtkastje heeft liggen”. Ze bekende op haar veertiende iets vluchtigs gehad te hebben met Friedrich Nietzsche, maar het blijkt vooral Kant te zijn geweest die invloed op haar zou hebben uitgeoefend. Nu verwacht je dat de interviewers wel even zouden zijn ingegaan op die invloeden die de meer dan tweehonderd jaar oude wandelaar van Koningsbergen op haar

heeft gehad, maar neen, het is een prachtige zomeravond in Villa Hellenbosch in het stiltegebied van het Pajottenland en „van de filosofen kabbelt het gesprek verder naar de ultieme levensvraag: ‘Wat wil je nog in dit leven?’”

Gennez bekend onder meer dat ze denkt aan een baan in een internationale organisatie. Iets met ontwikkelingswerk. Zoals vader en zoon Michel, wellicht. Wel opmerkelijk dat de jongste weken een aantal politici (van diverse partijen) hardop solliciteerde naar een goed betaalde baan in het bedrijfsleven of liefst nog in een internationaal organisme. En dan zouden wij, burgers, ons geloof moeten bewaren in de politici en in hun Kantiaans streven naar een rechtvaardiger, gelijkere en vreedzamer wereld?

De Britse psychiater Theodore Dalrymple had het in dezelfde week in dezelfde krant over „het carrièrezuchtig opportunisme van de Britse politieke en intellectuele klasse”, een vorm van desertie die hij als een van de oorzaken zag van de recente rellen in Londen en andere steden.

„Ik verdien goed, maar ik werk ook hard. Het is niet omdat socialisten tegen armoede zijn, dat ze ook tegen rijkdom moeten zijn.” Alzo sprak Caroline Gennez even verder in bovengenoemd interview in *De Standaard*. Schokkend? Enigszins verrassend, dat wel. Ik vermoed namelijk dat de meeste aanhangers van NV-A en andere

hardwerkende liberale Vlamingen het met deze uitspraak grondig eens zullen zijn.

Bij ons komen dan weer vragen op. Waarom heeft België de laagste pensioenen van Europa, terwijl de socialisten er al dertig jaar onafgebroken de minister van Pensioenen hebben geleverd? Waarom laat Freya Van den Bossche ons de zonnepanelen betalen? Waarom laat PS-minister Paul Magnette toe dat onze elektriciteitsrekening met bijna een kwart is opgeslagen?

Mevrouw Gennez was de dag daarop ook te gast in die andere villa, die van Marcel Vanthilt op de markt van Roeselare. Marcel haalde zoals gebruikelijk het beste boven in zijn gasten. Om af te sluiten, snuffelde hij in de handtas van Gennez. En raadt eens wat daarin zat! Een boek. *Kritik der reinen Vernunft?* Toch niet. *Why Not Socialism?*, het laatste boekje van wijlen de Canadese Oxfordprof Jerry Cohen. Het socialisme voor padvindders verklaard aan de hand van een kampeertochtje.

Vanthilt doet ook telkens een poll bij de kijkers. Dit keer ging het over Levi Strauss. Niet die van de boeken, maar die van de broeken. De „ultieme levensvraag”, zoals dat in *De Standaard* heet, luidde: „Mag Caroline Gennez een jeans dragen?” Niet minder dan 64 procent vond van wel. Alvast een overwinning van de werkmansbroek.„